Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

economică, fie şi pentru o săptămână, totul a luat-o razna.

Că astfel de lucruri se întâmplă, poate fi, la limită, atribuit caracterului ciclic al climei, al economiei, al...

Dar faptul că toate, dar absolut toate componentele vieţii, aşa cum o cunoaştem noi, s-au dereglat deodată, asta iese din limitele oricărei teorii, inclusiv din limitele teoriei haosului.

Ceva se întâmplă. Ceva nemaiîntâlnit până acum se insinuează în existenţa noastră, făcând-o atât de nesigură încât devine de nesuportat. Regula de aur a echilibrului existenţei este predictibilitatea. Este nevoie de siguranţa că după noapte vine zi şi după ploaie apare din nou soarele. Este nevoie să ştim că după 5 vine 6 şi după ce bem apă nu ne mai este sete.

Zbaterile nesigure ale economiştilor, debusolarea celor care, se presupune, sunt în stare să elaboreze prognoze economice pe diferite termene, degringolada politicienilor deprinşi să promită tot viitor de aur, toate ar fi, oarecum, acceptabile, dacă n-ar interveni şi nesiguranţa existenţială. Întrebarea pe care tot mai mulţi o văd ridicându-se ca un val tsunami este: care este viitorul lumii noastre? Încotro se îndreaptă pământul? Care ne este soarta?

Întrebări justificate. Întrebări cu atât mai neliniştitoare cu cât nimeni nu pare să aibă măcar habar unde se pot găsi răspunsurile, necum să le şi cunoască.

Şi atunci când te afli la cumpănă de ani, stai şi te-ntrebi debusolat, ca într-un carusel care nu se mai opreşte din rotirea-i ameţitoare: şi eu încotro merg? Lumea noastră spre ce se îndreaptă? Şi apoi, după aceasta, ce mai urmează?

Undeva, deasupra acestei lumi care şi-a pierdut busola, privind cu mare atenţie la tot ce se întâmplă şi fiind gata să intervină, stă Dumnezeu. Un Dumnezeu-om, existând dintotdeauna şi totuşi născându-Se într-o iesle pentru a Se jertfi pe o cruce. Acest Dumnezeu priveşte, înţelege ce se întâmplă cu lumea noastră şi are răspunsuri la toate întrebările noastre. El chiar ştie soarta fiecărui om şi soarta planetei. El cunoaşte de ce s-au bulversat atât de mult valorile, de ce s-au încurcat anotimpurile, de ce s-a prăbuşit ca un castel din cărţi de joc economia lumii, de ce nimeni nu mai ştie nimic.

Şi nu numai că ştie, dar vrea să ne descopere şi nouă. Marea dificultate este că noi nu ne uităm la El. Înnebuniţi de viitorul imediat şi terifiaţi de ce va fi mâine, uităm că există un plan pe care Dumnezeu l-a făcut ca să reaşeze lucrurile în matca lor firească. Acest plan este descoperit în Biblie. Dar, prea preocupaţi cu ultimele ştiri, cu break-ing news-urile, captivaţi de pălăvrăgeala unor aşa zişi analişti, experţi, prognorizatori, etc, nouă nici nu ne trece prin cap să ne ridicăm privirea spre Dumnezeu.

Dragi cititoti, nu vă lăsaţi duşi de valul disperării. Există speranţă şi există certitudine. Dumnezeu este speranţa şi certitudinea omului. Dacă S-a născut în ieslea Betleemului poate să ne facă şi pe noi să ne naştem din nou ca cetăţeni ai Împărăţiei Sale. Dacă 2012 nu se arată prea încurajator, viitorul este sigur în mâna lui Dumnezeu. Numai ridicaţi-vă ochii şi inimile spre El!

-sfârşit-

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: ***S.C. G&G TOTAL COM. SRL***
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: ***A.S.I. ROMANIA***
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

Din suflet pentru suflete

Cidem Narcis Brâslașu - Constanța

Medgidia este ca o perlă. Este orașul ce s-a născut în centrul Dobrogei scânteietoare, sub bolta cerului binefăcător. Ea se înalță pe vârful unei coline înconjurată de amintirile și tradițiile locuitorilor ei, români, turci, tătari.

Aici, într-o zi de toamnă târzie, am văzut licărirea zilei. Era 2 noiembrie 1981, fiica dorită și iubită a soților Brăslașu, amândoi cadre didactice, venită pe lume cu un viitor previzibil.

Atunci când mecanismul Creației Divine se dereglează, se pare că Cel de Sus ia măsuri compensatorii și dăruiește altceva… Mie, îmi place să cred că mi-a fost dăruită Poezia. Și datorită părinților mei care mi-au cultivat inteligența și sensibilitatea, m-au determinat să gândesc pozitiv și să pricep Lumea cu singurul meu "senzor" funcțional: rațiunea.

Destinul nemilos nu a vrut ca eu să mă pot ajuta și fizic. Un handicap neuromotor sever m-a țintuit într-un fotoliu rulant care adesea atrăgea atenția trecătorilor, provocându-mi neliniște, durere și revoltă.

Sunt momente în care nu mă înțeleg pe mine însumi, când sunt convinsă că nenorocitul au aceeași venire și trecere în repausul de veci, când nemulțumită de mine și de lume, aș vrea să nu mai fiu.

Când soarele apune, când stelele "pică", nu-mi vine a crede că totul e nimic. Lumea întreagă nu-și poate da seama de ce există în Univers și pentru ce dispare fără un scop, altul decât instinctul de a trăi, și cu cât pătrunzi durerile morale și fizice, vezi că ești martirul, fără a pătrunde cauza.

Eu nu pot scrie cu propriile mele mâini, dictez (versurile) și le scrie mama. Așa mă lupt pentru a învinge soarta nedreaptă și de-a transforma neputința în virtute.

Cum n-am învățat decât opt clase și din cauza diagnosticului meu trist "DIPLEGIE SPASTICĂ" îmi lipsește chiar și aceea de aș fi putut câștiga umblând în societate cu persoane culte, adică, cum zice românul, m-aș fi ros cu oarecare știință. Mai la urmă dacă aș fi cultă, ce folos aș duce societății sau științei, din nimic, rămâne tot nimic.

În prezent îmi rămâne regretul că nu-s cineva, însă având cultură aș cunoaște și mai mult răul și poate atunci m-aș simți moral și mai zdrobită decât sunt.

Dacă tot mi-am deschis sufletul, dragul meu cititor, de-ai ști cum mă poartă pașii spre anii mei din copilărie, când eram o fetiță cu fundițe cât un trandafir alb lângă buclele mele ce-mi cădeau pe umeri. Credemă că niciodată n-am uitat și n-am să pot uita anii mei de școlăriță, elevă în prima bancă, pe rândul din mijloc. Niciodată nu mi-am uitat colegii, clasa, școala.

Anii trec, întâmplările se succed unele după altele, senzațiile la fel, se leagă noi prietenii, care cu timpul se destramă, sau poate nu. Fiecare coleg și-a urmat destinul; de fapt și asta este o lege a vieții. Totuși nimic n-a făcut să mi se șteargă din amintire acele vremuri ale colegialității sincere, a prieteniei dezinteresate, lecțiile, curajul de-a șopti celui verificat la lecție, profesorii noștri dragi care cu căldură, răbdare și migală ne-au instruit.

Tocmai pentru că aveam o problemă de sănătate, mă străduiam să fiu o elevă sârguincioasă, pentru mine, dar și ca o răsplată pentru colegii care mă iubeau, mă ajutau și-și petreceau recreațiile cu mine. Niciodată n-am rămas singură în clasă. Aveau grijă întâi de mine să mă ducă în sala de laborator, pe terenul de sport sau la altă clasă. Când am mai crescut, preocupările pentru distracție au încolțit. Așa se întâmpla că veneau să mă ia de acasă la onomastici, aniversări, în parc sau la discotecă. Spuneau că fără mine nu se simt bine. Este adevărat că și eu eram agreabilă, spontană, țineam la glume și eram discretă. Dar astea nu-mi ajungeau. Doream să fiu puternică, să mă afirm cu ceva, deși eram cotată ca o elevă cu o memorie de invidiat și apreciată cu calificative de bine și foarte bine.

În primii ani ai vieții mele am cochetat cu pictura. Îmi plăceau imaginile florale, culorile discrete. Am pictat ani în șir, nu știu cât eram de talentată. Stimatul meu domn profesor de desen, mă îndemna să continui, dar nici azi nu știu dacă spunea doar ca să mă încurajeze sau promiteam cât de cât un succes.

Într-una din zile, prin clasa a VI-a mi-a venit o idee. Insomnia, muza cu ochii holbați, nu mi-a dat pace. Mă frământam, îmi alegeam o formă liberă și ca rimă și ca vers. Doream să scriu o poezie scurtă cu multe posibilități. Cât despre idee, avea să-mi vină mai târziu. Cu stângăcie, cu sufletul tremurând de parcă aș fi câștigat o bătălie, am scris:

"Sunt o floare candidă pură
Cuvânt cu duh îmi iese pe gură.
Doar în noapte sunt singură,
Cresc, înfloresc cu voi împreună."

N-a fost nimic magnific. Dar nici ceva banal.

>>> continuare în pagina 14

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Cântecul îngerilor

Ciprian Crăciun

Cântecul îngerilor străbate prin veacuri ducând peste bolta cerului vestea cea bună a împăcării omului cu Dumnezeu. Dar cine să audă?

…

Oare de ce vitregiile lumii ne impresionează mai mult decât cântecul îngerilor? Oare de ce acordăm mai multă importanță necazurilor, suferințelor și nenorocirilor decât planurilor pe care Dumnezeu le are cu noi? De ce plângem atât de mult și zâmbim atât de puțin? De ce ne supărăm așa de repede și ne împăcăm așa de greu? De ce condamnăm cu atâta ușurință dar așa de rar apreciem pe cineva? De ce blestemăm mai mult decât să binecuvântăm? De ce înjurăm în loc să cântăm?... De ce? De ce?...

…

Poate deja te simți în această stare de faliment și epuizare fizică și spirituală. Să nu uităm că Isus se va întoarce a doua oară tocmai pentru a rezolva și acest aspect al vremelniciei noastre. El vrea ca noi să trăim veșnic. El vrea ca noi să fim sănătoși, frumoși, întregi și fericiți din toate punctele de vedere. El are și voința și puterea să facă lucrul acesta, atât pentru tine cât și pentru oricine, dar nu va trece peste dorința ta.

Cu mult, mult timp în urmă, când nu eram decât un copilaş, mama care lucra tricotaje acasă, atunci când la primele ore ale zilei razele soarelui pătrundeau în camera mea, îşi lua timp să mă trezească cântându-mi la mandolină cântece despre Domnul Isus. Încerc şi acum să retrăiesc acea atmosferă cerească, nepământeană, când deschizând ochii somnoroşi vedeam faţa mamei luminată de soarele dimineţii ce pătrundea prin fereastra dormitorului meu. Când sărbătorile despre naşterea Domnului se apropie, retrăiesc acele clipe de nevinovată fericire, şi privind la ceea ce se întâmplă în jurul meu, când toate familiile fac pregătiri pentru sărbătorile creştine de iarnă, îmi dau seama că nu sunt singurul care trăieşte această experienţă curată şi plăcută a copilăriei. Întrebarea mea este: „De ce oare doar acum încearcă lumea creştină să fie mai bună? Nu ar trebui ca experienţa aceasta să o purtăm cu noi tot anul?”

Vă invit dragi prieteni ca în timp ce vom asculta cântecul îngerilor ce s-a auzit pe câmpiile Betleemului în noaptea când Mântuitorul lumii S-a născut pe acest pământ blestemat, să ne trezim şi noi cu toţii din amorţeala păcatului, bolii şi suferinţei şi, deschizând ochii adormiţi, să privim faţa Lui Isus care coboară zilnic la noi cu pacea şi tămăduirea “sub aripile Lui” (Maleahi 4,2).

Şi deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulţime de oaste cerească lăudând pe Dumnezeu, şi zicând: "Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, şi pace pe pământ între oamenii plăcuţi Lui." (Luca 2,13.14).

Cântecul îngerilor străbate prin veacuri ducând peste bolta cerului vestea cea bună a împăcării omului cu Dumnezeu. Dar cine să audă? E noapte peste lume. Afară frigul s-a lăsat, iar oamenii sunt tot mai stresaţi cu privire la viitor. Ca şi acum, în Imperiul Roman de atunci, împăratul a ordonat să se facă recensământul. Oare de ce? Ce va urma? O nouă criză mondială? Şi cu noi cum rămâne? Ameninţarea este generală.

După cum vedeţi, constatăm şi astăzi aceeaşi stare de lucruri. Istoria se repetă. Nimeni nu scapă şi nimeni nu e trecut cu vederea. Dar ca şi a-tunci Dumnezeu este gata să intervi-nă surprinzând prin modalităţile de manifestare indiferenţa omenirii. Oa-re de ce vitregiile lumii ne impresio-nează mai mult decât cântecul înge-rilor? Oare de ce acordăm mai multă importanţă necazurilor, sufe-rinţelor şi nenorocirilor decât planu-rilor pe care Dumnezeu le are cu noi? De ce plângem atât de mult şi zâmbim atât de puţin? De ce ne supărăm aşa de repede şi ne împăcăm aşa de greu? De ce condamnăm cu atâta uşurinţă dar aşa de rar apreciem pe cineva? De ce blestemăm mai mult decât să binecuvântăm? De ce înjurăm în loc să cântăm? De ce stăm aşa aproape de diavol şi aşa departe de Dumnezeu? De ce deschidem uşa inimii pentru toţi şi pentru toate, dar o închidem Domnului Isus? De ce? De ce?...

De ce îngerii au trecut pe lângă bogaţi şi săraci, pe lângă preoţi şi leviţi, pe lângă cei bolnavi şi cei sănătoşi, pe lângă învăţaţi şi neînvăţaţi, pe lângă copii şi bătrâni, oprindu-se în acea noapte pe câm-piile Betleemului şi descoperindu-se unor păstori umili şi unor magi singuratici aflaţi la ţări depărtare de Ierusalim?... Pentru că aceştia studiau Scriptura. "În adevăr… Dumnezeu nu este părtinitor” (Fap. Ap. 10,34). Indiferent cine eşti, indi-ferent de ce suferi, indiferent ce viaţă ai, dacă vrei să auzi şi tu cântecul îngerilor, dacă vrei să vezi pe Isus, studiază cu pasiune Biblia. Prin ea Dumnezeu îţi vorbeşte. În ea găseşti speranţă, putere, vindecare, lumină, pace, siguranţă, iubire şi viaţă veşnică. Acolo Îl vei găsi pe pruncul Isus. Nu în catedrale, nici în vilele sau palatele celor bogaţi, nici chiar în raclele sfinţilor, ci în Biblie. În Biblia ta care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu mai privi la tine. Citeşte Scriptura. Citeşte-o mereu. Priveşte la Isus şi citeşte Biblia. Vei descoperi cât de bun şi cât de puternic este El. Vei descoperi cântecul îngerilor. Vei descoperi că Isus înseamnă totul în lume, că la El nimic nu este imposibil.

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

Vei vedea că și azi El poate vindeca cu atâta ușurință "orice fel de boală și orice fel de neputință..." (Matei 9,35). Nu amâna nici o clipă întâlnirea ta cu Isus. Începe să citești Biblia chiar acum. Apoi oprește-te pentru a mai asculta încă odată cântecul îngerilor. E atât de frumos, atât de minunat atât de divin, de pur, de sfânt… Vei simți atâta căldură, că vei fi gata să deschizi și ferestrele și ușile sufletului tău către Dumnezeu. Vei vedea atâta lumină, încât noaptea lumii va deveni albă ca ziua, iar drumul tău pe care trebuie să mergi, drumul crucii, drumul veșniciei, va străluci în sclipiri orbitoare. Citește Biblia, continuă să citești până când plânsul se va sfârși în bucurie, iar durerea în sănătate și veselie.

Prin anii 1985, ca tânăr student în București, am cunoscut un ateu foarte cult, care însă nu citise niciodată Biblia pe care încerca să o condamne cu atâta vehemență. În urma discuțiilor aprinse, a înțeles că trebuie să citească neapărat Biblia, ceea ce a și făcut. Nu a trecut mult până când am devenit martorul unei schimbări uimitoare care s-a petrecut în viața acestui om. Fața lui strălucea de bucuria descoperirii unui Dumnezeu viu și prezent în viața sa. Soția acestuia, care era profesoară, a rămas uimită de transformarea caracterului soțului, așa că a început să studieze cu interes Biblia. Efectul nu a întârziat să apară și în viața ei. Fericită a început să împărtășească experiența personală colegelor. Au început să apară și problemele cu regimul de atunci, dar bucuria lor nu putea fi distrusă de nimic.

La fel se întâmplase și cu magii și păstorii din emoționanta istorie a nașterii Mântuitorului. Căutându-L pe Isus cu un viu interes, citind profe-țiile sfinte despre venirea Lui, ei au descoperit că ceva bun se întâmpla în viața lor. Fiecare era uimit de transformarea pozitivă care se vedea în comportamentul celorlalți. Lucrurile trecătoare, și chiar bogățiile își pierduseră farmecul de altădată. Tensiunile și resentimentele dintre ei pieriseră pe nesimțite. Cuvintele lor erau alese și plăcute. Erau gata să se ajute unul pe altul cu multă iubire, iar tema principală a discuțiilor lor era Mesia. Cu El adormeau și cu El se trezeau dimineața. Erau nerăbdători să-L găsească cât mai repede și simțeau că nimic nu-i poate opri.

Chiar în noaptea aceea după ce au ascultat cântecul îngerilor, păstorii și magii L-au căutat pe Isus și nu s-au lăsat până nu L-au găsit. Și dacă pentru magi pruncul Isus era așa departe de ei, pentru păstori era atât de aproape. Ei l-au găsit într-o iesle. Și tu Îl vei găsi în ieslea Bibliei. Era acolo de multă vreme. Poate că Sfânta Scriptură este așa departe de tine, sau poate că este foarte aproape. Aceasta însă nu schimbă cu nimic situația în care te afli. Isus te așteaptă chiar acum. El vrea să Se nască în inima ta. Dacă-L vei căuta cu toată inima, dacă vei cerceta profețiile sfinte despre Domnul Isus, atunci și viața ta se va schimba. Problemele și frământările personale își vor pierde importanța. Bolile, suferințele și durerile vor fi uitate. Nici un viciu nu va mai avea stăpânire peste tine. Mânia, ura și nemulțumirile vor dispărea. O bucurie cerească va cuprinde inima ta. Subiectul despre care îți va plăcea să discuți mereu și mereu va fi El, Isus. Dar mai este ceva ce trebuie să știi. Cântecul îngerilor ne îndreaptă atenția către locurile prea înalte, acolo unde Dumnezeu a pregătit un loc special pentru copiii Săi de pe pământ. "Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi." (Ioan 14,1-3)

Isus va veni din nou aici în lumea noastră. Mesia se va întoarce așa cum ne-a promis. De data aceasta nu doar Betleemul va fi luminat de cântecul îngerilor, ci tot pământul se va lumina de slava Lui. (Matei 24,30) De data aceasta Mântuitorul lumii va veni ca Maiestate a cerului, și va fi încoronat ca Rege al Universului, având autoritate absolută asupra pământului. "El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;" (Matei 25,32) Iar pentru cei ai Lui "moartea nu va mai fi. Nu vor mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut." (Apocalipsa 21,4)

Omenirea nu este mai pregătită să-L întâlnească pe norii cerului, decât a fost acum 2000 de ani când S-a născut în Betleem. Aceeași necredință, aceeași nepăsare, aceleași frământări și alergătură după lucruri trecătoare. Cei săraci, cei singuri, cei bolnavi și suferinzi, sunt uitați, trecuți cu vederea, neimportanți ba chiar sunt percepuți ca o povară de care încerci să scapi. Alte interese captează atenția celor în putere, uitând că într-o zi tinerețea va trece, sănătatea se va sfârși, iar ce va rămâne nu va fi decât resturile ciobite ale celui care se credea odată tare, frumos și puternic. Poate deja te simți în această stare de faliment și epuizare fizică și spirituală.

>>> continuare în pagina 9

Eu cu ce îmi hrănesc mintea!

Dapozzo este un evanghelist francez. Din lagărul de concentrare s-a întors cu un braţ zdrobit... El a scris următorul episod care s-a petrecut în lagăr, un episod care l-a marcat pentru toată viaţa. El povesteşte:

În locul acela în care eram prizonier, m-a chemat într-o zi la el comandantul lagărului. Am fost dus într-o cameră unde era pusă masa, dar cu un singur tacâm... Apoi a intrat comandantul. Mie îmi era o foame de lup... Comandantul s-a aşezat la masă şi a fost servit cu un ospăţ regesc... Un fel după altul... Iar eu trebuia să stau acolo şi să-l privesc... El îşi lingea buzele iar eu muream de foame... Dar ce era mai rău încă nu venise... La sfârşit i s-a adus cafeaua. Atunci a scos un pacheţel pe care l-a pus pe masă şi a spus: „Ştii ce am aici? E un pacheţel trimis de soţia ta... E plin de prăjiturele!" Ştiam câte nevoi sunt acasă, ce puţină mâncare era, şi-mi închipuiam cât de mult trebuia să fi economisit soţia mea ca să le facă şi să mi le trimită... Comandantul a început să le devoreze una câte una... Atunci l-am rugat: „Daţi-mi vă rog măcar una, nu vreau s-o mănânc, ci s-o păstrez ca amintire de la iubitoarea mea soţie!"... Dar el a mâncat-o şi pe ultima zâmbind...

Acestea sunt clipe de maximă revoltă când exasperarea atinge punctul culminant şi se transformă în ură. Dar în acea clipă am devenit conştient ce înseamnă „dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre" (Romani 5,5) şi Duhul Sfânt mi-a adus în imagine pe Isus răstignit şi mi-am spus că El a murit şi pentru mine, şi a murit şi pentru acest comandant... Am simţit dragoste pentru omul acesta şi m-am gândit: Bietul de tine! Tu n-ai pe nimeni care să te iubească... Dacă aşa te porţi cu toţi, înseamnă că eşti înconjurat numai de ură! Ce bine că eu sunt copilul lui Dumnezeu!

Comandantul a simţit atitudinea lui Dapozzo. I-a văzut dragostea din privire... N-a mai putut suporta, s-a sculat de la masă şi... dus a fost!

Dar istoria nu s-a terminat. După război Dapozzo l-a vizitat pe comandant de ziua lui. Când l-a văzut, fostul comandant a pălit: „Ai venit să te răzbuni?" DA – a răspuns Dapozzo, vreau să mă răzbun! Aş vrea să primiţi tortul acesta, să vă urez LA MULTI ANI! şi să stăm o clipă împreună!...

Un creştin care s-a supus în totul Domnului Hristos nu se mai află sub stăpânirea urii, ci a fost eliberat de orice urmă de dorinţă de răzbunare pentru că „dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inima lui".

Ce ar fi fost însă ca în momentul de maximă iritare şi de ură să fi apărut în mintea lui Dapozzo nu imaginea lui Isus pe cruce, ci imaginea unui sportiv care luptă pentru locul I, imaginea unui rocker gata să înghită microfonul, sau a unui actor cu o armă în mână, gata să-şi facă dreptate?...

Ce nu este în regulă în viaţa noastră? Ce lucruri ar trebui schimbate? Poate că nu ştim exact, dar un lucru ştim exact şi anume că trebuie început cu Isus. Imaginea Lui trebuie să fie adânc plantată în suflet şi în gând, şi atunci toate celelalte lucruri se vor pune în ordine. El bate la uşă şi are o singură dorinţă: să stea de vorbă cu mine şi cu tine, să petreacă mai mult timp în compania noastră. Să nu fie doar un slujitor supus care ne ascultă rugăciunile şi care ne ajută în nevoile noastre. El vrea să fie exact ceea ce este, adică un Frate bun, un Prieten adevărat. Vrei şi tu lucrul acesta?

Stresul și remedii ale acestuia

-Stresul și presiunea socială-

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

A fi sau a nu fi sub presiune socială

Cineva spunea: „Când apari pe această lume, ești un recipient gol, gata să fie umplut cu informații, experiențe și emoții. Te naști pentru a explora universul și esti liber de orice constrângere. Pentru câteva clipe doar… Ceea ce nu știai în acele prime momente este că soarta ta a fost deja hotarâtă, nu de ursitoare sau de astre, ci de către cei din jurul tău..."

Oare chiar așa să fie?

În termenii de specialitate se numește presiune socială, și cu ea ne întâlnim zilnic: în familie, la locul de muncă, între prieteni, în autobuz, în supermarket, la școală, la biserică, etc.

Cum pot împrejurările și oamenii din jur să hotărască ce se întâmplă în și cu viata mea? Chiar pot? Cât de mult sunt influențat de cei din jur? Este ceva rău, este ceva bun?

"Important este nu ceea ce ți se întâmplă, ci felul în care reacționezi"

Înainte de a ne pune întrebări și a găsi răspunsuri, e nevoie să apelăm la dicționar pentru a defini termenul presiune socială: acea "forță care apasă ... constrângere (morală, economică, politică, socială) exercitată asupra cuiva..."; o altă definiție consideră că influența socială se referă la "efectele pe care un individ sau grup le are asupra altui individ sau grup".

Cele două fețe ale presiunii sociale: conformism și non-conformism

Suntem asaltați direct sau indirect de societate (și subsocietățile ei: cultura, biserica, familia, prietenii) pentru a lua anumite decizii, pentru a ne supune anumitor împrejurări, pentru a accepta anumite cutume sau a stigmatiza anumite acțiuni, persoane, a adopta anumite atitudini, etc.

Familia și prietenii par că vor să își impună punctul de vedere, colegii și vecinii, mass-media de asemenea. Orice încercare de a avea o părere proprie creează stress.

Și atunci, cea mai simplă metodă pentru a scăpa de stressul social este... a renunța la propria părere și a ne conforma. Oare este și cea mai bună soluție?

O altă metodă ar fi "să facem cum vrem", "cum ne taie capul", ignorând și fiind împotriva oricărei păreri și oricărui sfat venit din exterior, "trăind clipa" și mulțumindu-ne cu ceea ce experimentăm, sau știm. Și dacă totuși celălalt are dreptate?

Există o variantă mai bună decât simpla conformare la părerea altora și mai bună decât non-conformismul?

Conformismul

Potrivit unui psiholog şi sociolog de mare valoare - Septimiu Chelcea- conformismul este "o formă de influență socială" care duce la schimbări de comportament, de atitudine, ale individului, determinate de preluarea în mod voit a poziției sau opiniei exterioare, susținute de majoritatea membrilor grupului de care aparține. Conștienți fiind de nevoia lor de securitate și apartenență, oamenii acceptă să renunțe la o parte din libertatea proprie și adoptă anumite reguli, norme, sperând ca prin conformare să se ajungă la modelul propus de majoritate, la pace, armonie și înțelegere, la o lume mai bună.

Există anumite modele moderne impuse de societate: la școală să ne îmbrăcăm cât mai inovativ, să învățăm să folosim calculatorul cât mai devreme, la facultate să învățăm bine dacă se poate pe orice cale - diploma contează, să fim activi sexual de la o vârstă cât mai mică pare să nu mai fie o problemă, etc.

Există totuşi atât de multe frustrări care cresc în interior între timp, și un stres continuu între ceea ce media ne învață, și ceea ce trăim: spre deosebire de unii, nu avem parte de condiții bune în familie (sau nu am avut), iar îmbrăcămintea pe care o avem a ajuns să fie considerată de unii colegi "uniformă"; faptul că nu știm să mânuim calculatorul este o alta „nereușită"; învățatul pe bune a ajuns să fie considerat bun pentru prostime, în timp ce distracția este pentru cei inteligenți; graba în care trăim ne îndeamnă să acționăm de câte ori ni se oferă ocazia, pentru a descoperi ce înseamnă noul, intimitatea, însă pierdem din vedere un lucru: schimbarea partenerului nu va duce la acea armonie la care visam; pentru a păstra tradiția e necesară familia și copiii, iar acum la modă nu mai este responsabilitatea unei uniuni civile și deci familia este un fel de obiect de care ne putem debarasa ușor; banii așa cum am învățat de mici sunt vitali, așa că nu contează cum îi obținem... Acestea sunt doar câteva dintre elementele de presiune pe care le întâlnim în viața zilnică: mai există presiune în folosirea unui anumit mijloc de comunicare, unei anumite filosofii de viață, în alegerea unui anumit loc în care să trăiești, etc.

Oamenii deci, își modifica felul lor de a acționa, de a

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

gândi, de a vorbi, pentru a fi agreați, acceptați și a trăi un anumit model de viață, dar cine poate decide care sunt regulile și normele potrivite? Cui să te conformezi?

Cineva spunea că ”atunci când un individ nu are un obiectiv de bază pentru a determina validitatea credințelor sale, el este dependent de realitatea socială, realitate care se referă la consensul judecăților între membrii ai căror judecăți le respectă, pentru a stabili încrederea în credințele sale.” Cu alte cuvinte ceilalti îți stabilesc obiectivele și credințele? Ești un imitator sau ai propriile obiective în viață?

Anticul fabulist grec Esop ne oferă o povestire interesantă în care explică cum au ajuns să locuiască în întuneric liliecii. „A fost un război între fiarele câmpului şi păsări, iar când câştigau păsările războiul, liliacul zbura în jur şi spunea: "Sunt pasăre. Uitaţi-vă la mine cum zbor! Sunt pasăre!" Dar mai târziu, fiarele au început să câştige, aşa că liliacul s-a lăsat la pământ şi a zis: "Sunt animal. Uitaţi-vă cum mă târăsc! Sunt animal!" Curând, atât păsărilor cât şi fiarelor le-a fost silă de liliacul care încerca să fie de fiecare parte a beligeranţilor. Împreună au izgonit acest fel de vieţuitoare să locuiască în peşteri şi să iasă doar la întuneric. În dorinţa de a-i face pe toţi fericiţi, în cele din urmă nu a reuşit să facă pe nimeni fericit.”

Toată lumea, asemenea acestui liliac, tânjește să fie acceptată... deci nu pare să fie ceva rău...

Până la urmă omul a fost creat să nu fie singur, iar societatea este locul de desfășurare a vieții sale, de aceea influența societății este inevitabilă și de dorit pentru a nu exista anarhie sau haos, nu-i așa?

Ceea ce încercăm să spunem nu este să înlăturăm orice formă de conformare de la normele societătii, și deci să trăim într-un continuu stres, ci să ne raportăm la sursa potrivită de conformare pentru a putea fi cu adevărat fericiți și a ajuta și pe alții să fie fericiți.

Descoperim în viața noastră anumite motive care ne împing la conformare:

- Lipsa unui obiectiv
- Ambiguitatea în care am crescut
- Teama de a fi altfel
- Teama de a greși, de a nu supăra
- Confundarea nevoilor cu obiectivul vieții
- Clasarea părerilor altora mai presus de convingerile personale
- A căuta să fim moderați în ce priveste valorile și principiile, sau compromisul de dragul unei relații bune cu societatea

Non-conformismul

„Dacă totuși reziști [presiunii sociale], faci parte dintr-o mică minoritate. Dacă ieși din înfruntare cu psihicul întreg, aparții chiar uneia mai mică. Dar când ajungi la capătul tunelului, vei vedea în sfârșit lumina libertății. Vei găsi cărarea fără de sfârșit, cu un indicator mare pe care scrie „căutarea fericirii”. Drumul tău poate începe, iar viața ta nu va mai fi niciodată la fel. Nu există cale de întoarcere, odată ce ai ales eliberarea de iluzii și norme...”

Citate de acest gen, și multe alte slogane: „fii liber”, „fă ce îți place”, „tu contezi”, „ trăiește clipa”, etc., ne pun într-o oarecare încurcătură în viața de zi cu zi, pentru că lucrul pe care suntem îndemnați să îl facem este de fapt o conformare... la non-conformism.

Oamenii sunt îndemnați la a „ieși din sistem”, la a fi diferiti, în port – îmbrăcăminte bisexuală, look trendy (înfățișare la modă), tatuaje, etc, în comportament, în vorbire, în ceea ce asculți, în ceea ce vorbești, în ceea ce gândești.

Nu este greșit în a nu înghiți orice cerere de conformare a societății, însă această conformare la non-conformism este de un mai mare pericol, deoarece neagă orice fel de normă.

Viața nu este o iluzie... ea este foarte palpabilă și de asemenea foarte fragilă, de aceea trebuie să existe un punct de reper...

Și totusi există un adevăr absolut...

Confortul pe care societatea ni-l promite prin conformare sau non-conformare nu ne este garantat. Exista totuși surse care ne garantează ceva?

Avem o singură sursă care în urma conformării ne garantează... viața („Să urmezi cu scumpătate dreptatea, ca să trăiești și să stăpânești țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău” Deut.16,20), pacea („Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveti credință în Mine... Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.” Ioan 14, 1.27), și fericirea („Împrietenește-te dar cu Dumnezeu și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de **fericire**.” Iov.22,21): și anume Dumnezeu.

Deși Sfânta Scriptura se află printre cele mai vechi manuscrise existente, este de o valoare inestimabilă prin aplicabilitatea ei indiferent de epocă sau cultură.

A ne conforma societații având un obiectiv clar și un model de valoare, ca Biblia, ne va ajuta să găsim sensul vieții, liniștea și bucuria de care avem nevoie dar și puterea de discernământ necesară pentru a pune în balanță ce e bun de acceptat și ce nu.

Putem încerca să negăm realitatea nevoii de conducere spirituală, însă dacă vom privi mai atent sloganele existente în orice reclamă mass-media și în orice situație din viața de zi cu zi, vom constata că toate ne conduc la o singura concluzie: avem nevoie de spiritualitate mai mult decât ne dăm seama!

Din ce în ce mai mulți psihologi acordă importanță vieții spirituale a pacienților lor și îndeamnă la o reîmprospătare a valorilor biblice: dragoste, pace, bunătate, înfrânarea poftelor, facerea de bine, credincioșia, blândețea, îndelungă răbdare, etc.

Stresul poate fi determinat de o luptă interioară pe care o trăim, între alegerea de a asculta de ceea ce societatea ne spune sau de ceea ce Sfânta Scriptură ne spune.

Și pentru a încheia într-un mod cât se poate de practic, am selectat câteva îndemnuri pe care le-am considerat utile atât pentru mine cât și pentru dumneavoastră:

- Înainte de a accepta o ofertă din partea societății, gândește și alege în cunoștință de cauză
- Studiază, învață lucruri noi la orice vârstă și în orice situație, caută soluții în Scriptură pentru temerile pe care le ai
- Stabilește-ți obiectivele și principiile, în funcție de ea
- Nu poti schimba nimic peste noapte... însă poți începe de acolo de unde ești. Nu aștepta ca schimbarea să se producă întâi în exterior, ci caută să privești lucrurile

>>> continuare în pagina 12

..:: Gânduri... de la prieteni ::.. ..:: Gânduri... de la prieteni ::.. ..:: Gânduri... de la prieteni ::..

Cone Emilia
Giarmata Vii (Timiș)

Ce repede trece timpul! Ne apropiem cu paşi repezi spre un alt sfârşit de an.

Dacă privim în urmă, oare ce putem spune? Eu personal spun că dacă nu era Domnul în viaţa mea, eram pierdută - fizic - dar am avut puterea să zic în momentele de cumpănă „Să se facă voia Lui". Eram liniştită sufleteşte pentru că sunt copillul Său.

Domnul însă mă iubeşte, am spus-o de multe ori. A fost prezent în viaţa mea chiar şi atunci când pe faţa mea curgeau lacrimi şiroaie de durere. EL îmi dădea putere.

Deci, privind în urmă, în acest an, să-I mulţumim Domnului că suntem sănătoşi, că familiile noastre au trecut cu bine prin toate problemele, să-I mulţumin că ne-am bucurat şi-n acest an, în fiecare lună, de apariţia revistei „Împreună".

Avem multe, foarte multe motive să-I mulţumin Domnului, însă să nu uităm niciodată ***rugăciunea.*** *În clipele de bucurie, în clipe de durere, să ridicăm privirea să ne rugăm Domnului pentru orice problemă. El ne aude, El ne ascultă, El ne ajută, El ne întinde mâna pentru a ne ridica în clipele grele, El ne mângâie faţa crispată de durere, ne şterge lacrimile... da, El cu mâna Sa străpunsă de cuie. De multe ori L-am simţit. El ne ia în braţe când nu mai putem noi.*

Ce bun este Domnul nostru! El nu ne întoarce spatele, El nu ne refuză, nu ne trădează.

Il rog să-mi dea înţelepciune, să înţeleg voia Lui, să merg pe calea plăcută Lui.

Îmi place tare ce a zis El în Evrei 13.5-6: „Nicidecum n-am să te las, cu nici-un chip nu te voi părăsi."

Cum să ne fie frică de încercările care lovesc în noi, atâta timp cât suntem siguri că Domnul este ajutorul nostru? Încurajarea pe care ne-o dă Domnul ne întăreşte. Să nu ne întristeze mereu privirea, jignirea vorbele celor din jur (din păcate avem parte și de așa ceva) dar, dragii mei prieteni care primim revista „Împreună", să fim puternici şi, chiar atunci când inima noastră este sfărâmată în bucăţele de durerea jignirilor, a privirilor răutăcioase, noi să avem puterea să zicem: Domnul să-i binecuvânteze, să le dea înţelepciune.

Azi eşti sănătos, ai tot de la viaţă, dar mâine... nu se ştie! Ziua de mâine... NU NE APARŢINE!!!

Ce mult am de învăţat citind revista „Împreună"! Ce mult mă întăreşte!

Să luăm exemplul lui Nick - un luptător - a învins toate greutăţile. Dar aţi citit? Și Nick cândva s-a întrebat de ce a îngăduit Dumnezeu să se nască aşa? Mulţi ne-am pus acestă întrebare. Eu mi-am pus-o de multe ori, şi răspunsul îl avem într-adevăr în Biblie. Ioan 9.1-7. Cu fiecare din noi Dumnezeu are un plan. Ar fi multe de povestit. Fiecare dintre noi avem o poveste adevărată.

Să ne ajute Domnul să ascultăm vocea sufletului, să alungăm şoaptele vrăjmaşului. Viaţa mea ar fi goală dacă nu aş primi revista. Sunt sigură că așa simt mulţi.

Revista „Împreună" nu, categoric nu poate să dispară.

Aceasta-i și dorința și rugăciunea care o înalț mereu către Cel care S-a născut, a murit și a înviat pentru noi. Atâția ani a făcut posibilă apariția revistei, aducând cel puțin câțiva stropi de mângâiere, încurajare... Ce va fi? VOIA LUI FACĂ-SE!

Cât despre cele ce ai scris în prima parte... ferice de tine că ai ales întotdeauna „să mergi pe mâna Lui". Ai dat dovadă și de credință, dar și de înțelepciune. Într-adevăr, cu fiecare din noi El are un plan, un plan minunat, însă noi, prin alegerile noastre de zi cu zi, stricăm sau împlinim acel plan.

Mulțumim, Emilia!

Cidem Narcis Brâslașu
Constanța

SCRIIND ȘI IAR SCRIIND...

Stau și scriu fără încetare și cred că scrisul este foarte important. Dacă aș fi în măsură să dau un sfat, aș spune tuturor să scrie. Dar nu-mi permit și nu mă pot abține să nu invit, să nu-mi îndemn semenii să scrie, fie o scrisoare, fie un jurnal, un articol, fie câteva notițe în timp ce gândește, compune, creează, dar SCRIE.

Dacă vrei să-ți înțelegi mai bine rostul în lume, SCRIE. Încearcă să pui suflet în scriere, chiar dacă nu citește nimeni, sau, ceea ce e și mai rău, chiar dacă cineva ajunge să citească ceea ce tu nu voiai.

Simplul act de a scrie ne ajută să ne organizăm gândirea și să vedem clar ce ne înconjoară. O hârtie și un creion fac minuni: vindecă suferințe, consolidează vise, aduc și poartă speranța pierdută.

Cuvântul are putere. Cuvântul scris are și mai multă putere. Așa cum dl. deputat Amet Aledin spunea în 2006 la o lansare de carte: "Cuvântul, indiferent de împrejurări, va răzbate permanent". Așadar SCRIEȚI!

Ceea ce era de... scris... ai scris, așa că îmi permit doar să mă alătur și eu invitației și îndemnului tău: SCRIEȚI!

...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::...

>>> continuare din pagina 5

Să nu uităm că Isus se va întoarce a doua oară tocmai pentru a rezolva și acest aspect al vremelniciei noastre. El vrea ca noi să trăim veșnic. El vrea ca noi să fim sănătoși, frumoși, întregi și fericiți din toate punctele de vedere. El are și voința și puterea să facă lucrul acesta, atât pentru tine cât și pentru oricine, dar nu va trece peste dorința ta. Dacă vrei cu adevărat Împărăția lui Dumnezeu, caută-L chiar acum pe Isus în Scriptură. Începe să trăiești o viață nouă, o viață de ascultare de poruncile Lui. Renunță la ispitele Diavolului și petrece fiecare zi împreună cu Isus. Oferă-I Lui întreaga ta iubire așa încât El să fie Întâiul și Totul în toate. Dacă vei avea căderi și eșecuri, nu te descuraja.

Leonard Ravenhill povestește despre un grup de turiști aflați într-un sat din Europa. Unul dintre ei l-a întrebat pe un bătrânel: „În satul d-voastră s-au născut oameni mari?" Bătrânul a răspuns: „Niciodată n-am auzit să se fi născut cineva direct om mare. In satul nostru s-au născut numai copii." Orice persoană care a devenit cineva, s-a străduit pentru a deveni astfel. Nu există oameni mari din naștere! Succesul se datorează efortului pe care îl depunem în fața provocărilor vieții. Eșecul apare atunci când renunțăm să mai luptăm. La fel se întâmplă și în domeniul spiritual. Noi nu putem dintr-o dată să trăim fără defect. Dar să nu uităm că nu există o altă ființă în Univers, care să ne înțeleagă mai bine greșelile decât Isus. El a trăit în această lume ca om și știe cel mai bine cât de greu se obține biruința. Făgăduința lui este: „Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa." (Deut. 31,6)

Citește Biblia, ascultă cântecul îngerilor și citește Biblia. Isus este deja la poarta cerului. Chiar acum privește la noi cu un viu interes. El vrea ca tu să fii biruitor în lupta cu păcatul, în lupta cu forțele demonice, în lupta cea bună a credinței. (1 Timotei 6,12) Isus Mântuitorul se va întoarce în curând și când Cerul își va deschide ochii spre pământ, vreau ca tu să fii acolo în inima Lui, ascultând cântecul îngerilor.

-sfârșit-

Talentul... Creatia ta

AZI E CRĂCIUNUL

Dedicată lui
Dănuț și **Ema Burcea**
Ana Maria Dragu, Dorotea Popa
și **Andrei Mihăiță Popescu**
precum și pentru **Călin Nicula**

Afară ninge
E mare bucurie
Pe alei cad fulgii pufoși
Credincioșii sunt voioși.

Azi e Crăciunul
S-a născut Mântuitorul
Pruncul, e simbolul vieții
Isus e biruința tinereții.

Îngerii cântă în cor
Ni S-a născut un Mântuitor
Ne dăruiește iubire
Multă împlinire și prețuire.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

O SINGURĂ IUBIRE

Eram doi fulgi
Abia căzuţi din neant
Şi pluteam şi iar pluteam
Într-un dans nesfârşit.

El era iubitul, iar eu iubita
Şi pluteam, şi iar pluteam
Ne învârteam repede şi mai repede
Până ce din dans a rămas doar iubire.

El iubitul, iar eu iubita
El un fulg, iar eu un fulg
Şi pluteam mereu, iar şi iar
Până ce am devenit.

Un singur fulg,
Un singur dans.
O singură iubire.

Mariana Lucuţa
Recaş (Timiș)

RĂCOREȘTE AL MEU SUSPIN DOAMNE!

Răcorește-al meu suspin Doamne!
Nu mă îndepărta din inima ta
Căci eu, cat adăpost în ea
Și mă simt Tăicuță sfânt ocrotită
Și mă simt Tăicuță sfânt mult iubită
Nu mai vreau să fiu mințită
Nu mai vreau să fiu trădată
Căci, un câine tot mă latră,
Îmi latră destinul meu risipit
Prin anii tineri chinuit
Și e greu, prea greu lătratul
Nu se-oprește suspinatul
Suspinatul și suspinul
Eu sunt în șah cu nebunul.
Eu, nebuna cea cuminte
Caut iubirea fierbinte.
Răcorește, al meu suspin Doamne!
Că-i greu să fii singur pe pământ
Să fii bolnav, sa iei un tratament
Să-ncerci să fii mereu tot mai atent
Cu cât încerc, să-mi controlez destinul
La orice pas se ivește suspinul
De care credeam că am scăpat
M-am înșelat. M-am înșelat.

Ionescu Daniela Nicoleta
Nedelea (Prahova)

UNEORI ŞI TĂCEREA DOARE

Cine îmi aude suspinul?
Cine îşi dă seama mereu
Când e trist sufletul meu?
Nimeni, ci doar eu.
Nu ştie nimeni de ce
oftez mereu
Nu pot spune că îmi este greu
Nimeni nu înţelege
Se poartă distant şi rece
Totul e frumos şi bine
Cât nu ştie prea multe
despre tine
Şi când adevărul l-a aflat
Ţi-a spus pa şi a plecat
Dar nu aşa dintr-o dată
Ci te lasă pe tine să simţi
Că îţi vorbeşte cu indiferenţă
Uneori şi tăcerea doare
Şi simţi cum sufletul
îţi moare
Eşti lipsit de orice speranţă
Şi greu mai poţi face
problemelor faţă
Lumea e rea şi caută să te distrugă.

Adriana Florea - Călăraşi

SUNTEM APROAPE DE BETLEEM

Suntem aproape de Betleem,
Steaua străluce, ce frumos, ce demn,
Regii se-nalţă dar toţi s-au coborât,
Numai un Rege n-are început.

Monarhii toţi stau vicleni în stat,
Doar Isus e Rege, prunc frumos culcat,
El ni-este Rege, de alţii nu mai ştim,
Nu sunt ca El, ba vor să nu mai fim.

Suntem aproape-n cuget de Eden,
Inima ta e stea în plai de Vifleem?
S-a născut Isus venit din splendoare,
Îngeri aducând în ceastă sărbătoare.

Vin din Orion, veste aducând,
Plini de fremătare, harul coborând,
Viclenii însă astăzi vor a se-nchina,
Nici nu au odihnă ei stau pe-o cale rea.

Nu vor ei onoare deşi par cuminţi,
Larg fac spărtura Legii pentru sfinţi,
Oricine e rege Iubirea de-a păstrat,
Numai viclenii n-au cu Ea vreun sfat.

Diaconu Liviu Aurel

TE LUPTĂ

Cu zâmbetul pe faţă şi în gând
Cu un bagaj bogat în credinţă
Te luptă cu ardoare oricând
Ca şi cum ai fi singura fiinţă.

Care cunoaşte bucuria şi durerea
Care are obrajii de lacrimi brăzdat
Te luptă căci de la Dumnezeu e vrerea
Iar El nicicând de tine nu a uitat.

E plin de spini şi mărăcini
Drumul vieţii pentru fiecare
Te luptă, mergi înainte cu paşi lini
La sfârşit vei fii liniştit, fără supărare.

O mână e mai bleagă, un picior
Nu ne ascultă, s-a înţepenit
Alţii ne ducem existenţa în cărucior
Te luptă, căci şi Isus a biruit.

Cu el alături poţi râde şi plânge
Cu el alături singur nu vei fi
Credinţa în suflet când te atinge.
În fiecare luptă vei birui.

Vali Fencea
Ciutelec (Bihor)

Talentul... Creatia ta

SECRETUL VIEȚII

Ascultați ce-am să vă spun;
Anul are doisprezece luni;
Dacă vrei să-ți fie bine
Curăță-l de-amărăciune
Câștigând înțelepciune.
Nu mai fi invidios,
Nu urî și nu ai frică,
Cumpătarea te ridică,
Frate, nu te enerva;
Fă-ți o socoteală simplă;
Prima parte este muncă
Liniștea-i o altă parte
Împletită cu dreptate,
Și... să-ți fie mai ușor
Pune și-un strop de umor
Ș-ai să vezi tu, ce găsești
Gemenii dacă-i iubești!
Ai curaj, nu te lăsa,
Ai încredere-n ce spun,
Dimineața la cafea
Toarnă-n ceașcă-așa să fie
Multă, multă bucurie,
Haide frate, ascultă sfatul
Și-l dă gratis și la altul!
De-i grea viața, nu-i urâtă
Dacă dai dragoste multă.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

MAI RIDICĂ-MĂ O DATĂ!

Văd atât de deslușit, haina mea pătată
Legământul l-am călcat, haina-i sfâșiată
Exemplu bun nu am fost pentru nimeni
Am adus doar ocară sfântului Tău nume.

M-ai pus să fiu lumină și sare pe pământ
Un steag, o credință, ca s-arate spre Cel Sfânt,
Dar lumina am stins-o, sarea nu-mi sărează,
Steagul mi s-a rupt, credința mi-e slabă.

O! Iartă-mă Stăpâne, mai dă-mi din al Tău har
Să pot fi lumină, și steag să flutur iar,
Trezește-mă Tu, Doamne, că eu am adormit
Caută-mă Isuse, ca pe banul cel pierdut.

Să mă întorc la Tine, ca fiul rătăcit,
Să-Ți plâng la picioare ca Maria mai demult
Uită-Te la mine, ca la Petru, Doamne
Ca sufletul din mine să se înfioare.

Viața mea să fie o mărturie vie
Că Tu exiști și ești Doamne pe vecie,
Să spun la orișicine cu drag și îndrăzneală
Prin viața-mi trăită, nu prin vorbă goală!

Să-ncunun vorba cu fapta, să fiu pentru orișicine
O lumină Doamne, nu piatră de poticnire...
Ridică-mă Isuse, fă-mă aur curat
E tot ce-mi doresc mai mult cu-adevărat!

Cristea Maricica

ȘI VIAȚA TA ESTE O BARCĂ

Călător spre țara sfântă
Ai armura pentru cer
Scutul tău mai e credința
Călător rănit stingher

Nu-i ușor să mergi pe cale
Prin credință și prin har
Când cei răi lovesc în tine
Să stai tare să nu cazi.

Dar o clipă nepăsarea
Poți să cazi oricând din har
Ca Samson, ba chiar ca Iuda
Să fii vânzător de frați

Sau te-a molipsit ispita
Ca pe Iuda câte-un pic
Lăcomia te atrage
Într-o groapă de nisip.

Vezi păcatul te desbracă
De ce-i sfânt, de Dumnezeu,
Dar te lasă doar aramă,
Un chimval zângănitor.

Flacăra ce-a fost în tine
Nu mai arde cum a fost
Ai ajuns doar un tăciune
Căci păcatul te-a învins.

Vrei să prinzi oare momentul
Revenirii Lui pe nori?
Atunci luptă prin credință
Nu mai sta nepăsător.

Talpoș Grigore
Sânandrei (Timiș)

LACRIMI DE IUBIRE

Multe lacrimi sunt pe pământ
Multe suflete lovite
Dar azi poți să-L chemi pe Isus.

Haideți acum să cântărim
Cât am dat lui Isus în viață
Cât am căutat să ne smerim
Să ascultăm a Lui povață.

Astăzi Isus e plin
Cu lacrimi de iubire
Pentru tine, pentru mine
El te păzește mereu cu pace sfântă.

Să ne unim prin rugăciune
Să zicem prin Duh
Vino Doamne Isuse
Dă-ne lacrimi de iubire
Pentru Tine Isuse.

Iordache Ionel Marius
Viişoara (Constanţa)

RUGĂ PENTRU POLITICIENI

Nu cer prea mult... Atât aș vrea
Să fie alții-n starea mea
În fiecare seară mă rog la Dumnezeu
Să aibă El în pază gândul și sufletul meu
Să le dea și celor foarte bogați
O palmă întinsă ca la frați
Să meargă cu lacrimi pe obraz și capul plecat
Să nu-și mai bată joc de un „handicapat”
Că Dumnezeu îi vede și le va da o palmă
De nu o vor putea duce.

Acolo sus pe sfânta cruce
Gândiți-vă bine, meditați
La anul nu veți fi de către amărâți votați.

Dobra Doina
Ciolănești (Teleorman)

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::...

Mircea Costel Bratosin – reprezentant mass-media Asociatia „Ridică-te și umblă”

Asociația „Ridică-te și umblă” București vă invită la întâlnirile persoanelor cu handicap locomotor și vizual. Dacă sunteți persoane cu dizabilități locomotorii și vizuale, asociația "Ridică-te și umblă" are un loc și pentru voi. Vă așteptăm pe toți cei care doriți să fiți împreună cu noi și să devii parte din familia noastră! Vârsta nu e limitată!

Dacă Dumnezeu v-a pus pe inimă o lucrare specială și aceasta e să lucrați ca voluntari pentru persoanele cu dizabilități locomotorii și vizuale, vă așteptăm pe toți doritorii să deveniți parte din familia noastră. Vârsta nu e limitată! Asociația „Ridică-te și umblă” are nevoie de volunari: șoferi, kinetoterapeuți, maseori, doctori generaliști, doctori stomatologi, oftalmologi, balneofizioterapeuți, etc.

Invităm toate persoanele cu dizabilități din România (trebuie însă să vă rezolvați personal transportul și cazarea) și mai ales pe cele din București (transportul asigurat de organizatori) care doresc să studieze Biblia mai în profunzime și mai intens, să vă faceți prieteni, să petreceți momente frumoase de părtășie cu semeni care sunt la fel ca voi și să vă puneți talentul în valoare, vă așteptăm la prima biserică destinată special celor ca noi!

Pe 18 decembrie, ora 18.30, la Palatul copiilor din București, asociația „Ridică-te și umblă" organizează un concert umanitar. Invităm toate persoanele cu handicap locomotor și vizual care doresc să participe.

Asociația „Ridică-te și umblă” vă invită la ultima întâlnire din an, pe 24 decembrie 2011, de la ora 14.00, la Biserica Baptistă Providența, str. Talazului nr. 16.

Mai multe detalii și înscriere la adresa de mess și e-mail asociatiaridicatesiumbla@yahoo.com pe pagina de facebook: asociatia ridicatesiumbla și pe grupul de pe facebook ridica-te si umbla. Accesați și www.ridicatesiumbla.ro

*Pentru obținerea mai rapid de informații: **Vali Mîrzac** (membru fondator asociația „Ridică-te și umblă) **0766-565259 sau 0721-188198**, **Aurel Burcea** (membru fondator și vicepreședinte asociația „Ridică-te și umblă) **0765-365533** și Lidia Puican **0763-301156***

Bulete Marina

*Mă numesc Bulete Marina, sunt din Brăila și am un aparat seragim de vânzare. **Str. Roșiori, nr. 33, loc. Brăila, jud. Brăila 0749-288480.** Prețul negociabil.*

Echipa http://www.dizabil.eu

*A venit iarna... În curând vor veni şi sărbătorile, momente în care ar trebui să fim înconjuraţi de familie şi de prieteni. Dacă nu ai prieteni, te simţi singur, cu siguranţă îţi poţi face noi prieteni pe **http://www.dizabil.eu/** Şi... cine ştie, poate îţi vei găsi chiar sufletul pereche. Poţi, de asemenea, găsi aici diverse informatii utile, discuţii pe diverse teme şi felicitări pe care le poţi trimite celor dragi sau prietenilor noi pe care ţi-i vei face aici. Vino alături de noi pe DIZABIL.EU - locul unde nu te vei simţi niciodată singur! Te aşteptăm.*

Liviu Ciubotaru - Săveni (Botoșani)

*Cumpăr cărucior defect sau în stare de funcționare, marca Booster Trophy 5. **0746-037041***

Anonim

*Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viaţă mai bună şi pentru viaţa veşnică. Cei interesaţi mă pot suna la **0720-154534** şi **0760-039547***

Buruian Lenuța

*Mă numesc Buruian Lenuța, am 47 ani, am 2 copii, am un handicap gr. II și singura sursă de venit este indemnizația de 230 lei / lună. Din acedști bani plătesc chiria, apa, cablu, etc., rămânându-mi 50-60 lei pentru mâncare... pentru tot restul lunii. Am datorii la lumină. Sunt disperată! Rog pe toți cei care mă pot ajuta, cât de puțin, să mă sune la **0761-185105.***

Vlădoiu Nicolae Valentin

*Mă numesc Vlădoiu Nicolae Valentin, din județul Gorj, am handicap gr. I și am neapărat nevoie de un scuter electric cu 3 roți. Cei ce mă pot ajuta, cel puțin cu o informație, mă pot suna la **0728-431810***

Adriana Chită - Bacău & Mariana Lucuţa -Timiş

Pe 9 noiembrie 2011 a încetat din viaţă bunul nostru prieten şi coleg de suferinţă Pino Andraş Oprea. Pe această cale dorim să transmitem sincere condoleanţe familiei. Vei rămâne în inima noastră drag prieten, nu te vom uita niciodată.

Mihaela

*Familie proaspăt formată, din Baia Mare, solicităm ajutor de orice fel. Stăm cu chirie și plătim 100 Euro plus utilitățile. Am dori dacă cineva ne poate ajuta cu o locuință unde să plătim doar utilitățile. Din păcate soțul nu găsește de lucru, deși nu are probleme de sănătate și are studii superioare. **0741-494232 (0761872517)***

Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)

*O caut pe Doina Selea din județul Olt. Are distrofie musculară. Am cunoscut-o la Vâlcele, în anii 1976,1977,1978. A absolvit Școala specială de croitorie de la Iași. Cine o cunoaște, mă poate suna la **0252-374410***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

...::: Sfaturi utile și practice :::... ...::: Sfaturi utile și practice :::... ...::: Sfaturi utile și practice :::...

>>> continuare din pagina 8

mai profund, să gândești și să relaționezi cu adevărat cu cei din jur, într-un cuvânt caută să schimbi ceva începând cu interiorul tău.

- Nu trebuie să te izolezi, nu aceasta este soluția, ci doar să fii ferm în deciziile tale, să nu lași alte persoane (oricât ar fi de apropiate) să hotărască în locul tău ce este bine pentru tine.

- Există anumite neajunsuri pe care le experimentăm, anumite nevoi pe care le simțim, dezamăgiri ale vieții cu care ne confruntăm; acestea nu definesc persoana noastră. Ele sunt ispite, lupte și încercări pe care le întâlnim și pe care Scriptura ne învață cum să le gestionăm. Eșecurile nu ne doboară, ci ne învață să trăim dependenți de cea mai sigură sursă: Isus Hristos.

- Singurul mod în care poți fi de folos altora este acela de a le oferi îndemnuri, nu porunci, astfel că nimeni nu poate fi conștiință pentru altcineva

Pentru a lua decizia corectă putem doar să îndemnăm la studiul Scripturii, care după spusele sfântului apostol Pavel: ” este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în

>>> continuare în pagina 15

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Avem un Dumnezeu atât de iubitor şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel Burcea și a dânsului personal.

Pentru sănătatea mătușii mele Jeni și a unchiului meu Gheordănescu Chirilă.

Pentru sănătatea lui Cristian Eugen Belciu, Ganea Constantin, Anișoara Cojocaru, Mariana Antalucă și nu în ultimul rând a domnului Liviu Macovei.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Aș dori să ne rugăm pentru familia lui Aurel Burcea, ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări cerești și pământești și multă sănătate.

Să ne rugăm pentru fundația „Alinare", pentru clubul „Ridică-te și umblă", pentru revista „Împreună"

Pentru toți sponsorii de la mic la mare ca Bunul Dumnezeu să lucreze la inima lor ca revista să continue.

Să ne rugăm pentru frații și surorile noștrii în suferință.

Să ne rugăm pentru ca anul 2012 să fie un an plin de belșug, de binecuvântări cerești și binecuvântări.

Să ne rugăm pentru familia mea, ca Dumnezeu să lucreze și să lase belșug de binecuvântări.

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, să găsim sponsori pentru ele, pentru activităţile ce se vor desfăşura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacţie, etc...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

*<u>După cum bine vedeți la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul.</u> <u>**Să nu mai apară revista!!!**</u> <u>Eu nu ştiu, ci numai Domnul ştie.</u>*

<u>Ceea ce ştiu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorința noastră la tronul Lui de milă şi de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)</u>

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

<u>Mary Lucuța</u>

*Pe 12 Decembrie scumpa mea prietena **Adriana Chita** va mai adauga un trandafir in buchetul vietii si cu aceasata ocazie doresc sa-i transmit multa sanatate, fericire si multe binecuvantari din mana sfanta s Lui Isus. **„La mulţi ani!"** draga mea prietenă. Cu mult drag Mary Lucuța.*

<u>Maria Gheordănescu, Constantin Ganea, Eugen Cristian Belciu</u>

*Pentru **Ciobanu Ionica**, cu ocazia zilei de naștere (25 decembrie), cei trei frați pătați (Maria Gheordănescu, Constantin Ganea, Eugen Cristian Belciu) toți dorim, dragă Ionica, multă sănătate, fericire, noroc în viață și Dumnezeu să te ajute să treci prin toate greutățile vieții. **„La mulţi ani!"***

*Pentru **Chită Adriana** (12 decembrie) pentru **Cozma Ozana** (15 decembrie) și **Liviu Macovei** (4 decembrie) **„La mulţi ani!"** și multă sănătate și Dumnezeu să vă ajute să treceți prin toate greutățile vieții.*

<u>Tot Ana</u>

*Ana Tot urează **„La mulţi ani!"** pentru sora mea **Veronica** care, pe data de 4 decembrie împlinește o frumoasă vârstă. Dumnezeu să te binecuvânteze cu multă sănătate și mulțumesc foarte mult că ești mereu alături de noi chiar dacă ești și tu în suferință, să-ți poți vedea visurile împlinite alături de fiul tău și noi să ne bucurăm împreună cu voi.*

<u>Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)</u>

*Pe data de 4 decembrie își serbează ziua de naștere domnul profesor **Liviu Macovei**. „La aniversarea ta, / Să ne cânte muzica, / Prietenii să ne trăiască / ...în loc privească / La prietenia noastră, / Să ai noroc, să ai și spor / Dragă domnule profesor!"*

*Tot în decembrie, pe data de 7, fiica domnului Ganea Constantin, **Dana**, împlinește o frumoasă vârstă. „Aș vrea să ai în viață fericire, / Cu mult noroc și multă mulțumire, / Cu dragoste și mult belșug / Dănuța dragă, cea cu meșteșug / Alcătuită, ca o mândră zână / Că ești frumoasă știu, dar ești și bună / Și... părinți minune. / Toate cele bune!"*

*De asemenea pe 15 decembrie, fiica mea, **Ozana**, își serbează ziua de naștere. „La mulți ani! dragă fetiță / Să-mi fii veselă, steluță / Ca un astru tu-mi lucești / Bucuria mea tu-mi ești, / Să ai multă fericire, / Mult noroc, belșug în toate / Să ai multă sănătate, / Te sărută și-al tău frate!"*

<u>Popescu Gigi – Arcani (Gorj)</u>

*Pentru mama, **Popescu Elena**, care pe 26 decembrie împlinește o frumoasă vârstă. Îi urez sănătate, fericire, un călduros **„La mulţi ani!"**. Te iubim: Alina, Rodica și Gigi.*

*Pentru cumnatul, **Bălăşoiu George**, care pe 30 decembrie împlinește o frumoasă vârstă. Îți urăm **„La mulţi ani!"** fericire, sănătate și numai bine din partea întregii familii.*

<u>Tudor Simona & Marin – Drăgotești (Dolj)</u>

*Pentru **Chită Adriana**, care pe 12 decembrie mai adaugă un trandafir în buchetul vieții, un sincer **„La mulţi ani!"**, sănătate, fericire și tot ce îți dorești din partea familiei Tudor.*

<u>Chită Adriana</u>

*Prietena mea de suferință **Maria Lucuța**, Recaș, mai pune un trandafir în buchetul vieții. Draga mea, să ai parte de tot ce-i mai bun când păsești pe al vieții drum. **„La mulţi ani!"***

<u>Cone Emilia</u>

„La mulţi ani!"** pentru **Aurel Burcea**. Cu ocazia zilei de naștere eu îți doresc tot ce-i mai bun, să fii sănătos, plin de energie și inspirație. Rezultate maxime în tot ceea ce faci, căldură și dragoste în suflet. Gândul bun să te însoțească mereu. Domnul să te aibă în paza Lui în orice clipă a vieții tale. **„La mulţi ani!"

<u>Manolache Doina – Agigea (Constanța)</u>

*Pentru cele mai frumoase, dulci, sufletiste, care-mi îndulcesc sufletul: **Ganea Dana** (7 decembrie – Călărași) și **Chită Adriana** (12 decembrie – Bacău), să ningă cu bucurii peste valurile vieții, suflet alb ca neaua, bunătate din belșug. **„La mulţi ani!"***

<u>Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)</u>

*Pentru **Voicuța Dediu** (12 decembrie), pentru **Adriana Chită** (12 decembrie) și pentru **Victorița Beian** (26 decembrie). Multă sănătate, fericire, **„La mulţi ani!"** cu ocazia zilei de naștere.*

Hepatitele

Hepatita B

As. med. **IULIANA STANISLAV**

Hepatita B este o boală infecţioasă cauzată de virusul B care se găseşte în sângele bolnavului.

Este una dintre cele mai răspândite infecţii şi, în acelaşi timp, cu risc crescut de transmitere de la mamă la făt. În lume, în jur de 350 de milioane de oameni sunt purtători cronici de virus B. Anual mor un milion de oameni din cauza cirozei hepatice şi a cancerului hepatocelular.

Cum se transmite virusul Hepatitei B?

VHB se poate transmite de 50-100 de ori mai uşor decât HIV şi de 10 ori mai uşor decât virusul C. Datorită persinstenţei în sânge, virusul B se poate transmite de la mamă la copil în timpul naşterii.

-sângele, plasma - sunt principalele surse de infectare.
-sperma, secreţii vaginale.
-saliva - are o concentraţie mai mică de virușI dar... poate transmite boala.
-ace, seringi, obiecte personale, periuţa de dinţi (unghiera)
-tatuaje, piercing-uri
-manichiură, pedichiură
-contactul direct cu sânge infectat (chiar şi uscat)
-transfuzii de sânge
-dializă

Hepatita B nu se transmite:

-pe cale aeriană (tuse, strănut)
-atingere directă
-prin sărut (puţin probabil să se ia pe acestă cale)
-insecte, ţânţari
-atingerea obiectelor dintr-o încăpere în care conveţuiește un pacient cu virus B

Depistarea VHB (virusului hepatitei B)

La cine există acest risc?

La contacţii pesoanelor cu AgHBs pozitive: copii, părinţi, fraţi și parteneri sociali

Grupe de risc: gravidele, toxicomanii, dializaţii, pacienții cu alte hepatite, HN, personalul medical.

Pacienţii cu semne de hepatită: astenie fizică mascată, ficat mare, greţuri, transamineze (TGO, TGP sau AST, ALT) crescute, trebuie să își facă analizele de depistare a virusurilor hepatici (AgHBs și Ac anti HBs).

Dacă ambele analize sunt negative se recomandă VACCINAREA în trei etape

Evoluţia VHB:

80% se vindecă spontan (deseori fără ca pacientul să ştie cel puţin ca a fost infectat - dispare AgHBs şi apare pozitiv AcHBs

20% rămân cu infecţia cronică şi pot transmite boala.

Tratamentul

Este antiviral şi este prescris de medicul infecţionist sau gastroentorolog în funcţie de viremie şi gradul de fibroză.

În numărul viitor vom vorbi despre Hepatita cu virus C.

..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 3

Profesoara mea m-a încurajat atribuindu-mi ce nu aveam. M-a lăudat şi m-a îndemnat să scriu. Am scris pagini întregi de versuri, chiar şi proză. Iar acum, scriu aceste rânduri şi gândesc că nimic nu-i mai greu decât să compui, bine sau mai putin bine. Am însă convingerea că scrisul, odele, dramele, poeziile, toate operele de artă se fac dintr-un motiv de ORDIN METAFIZIC.

Memoria mea, după mine, nu e atât de lăudabilă cum mi-au lăudat-o profesorii mei şi cei cu care am intrat în contact. Dimpotrivă, e ca cineva care a trăit trecând dintr-o pensiune în alta, fără să rețină chipurile şi numele, ci doar rare întâmplări. Cel care petrece viața în aceeaşi casă cu eternele ei obiceiuri, tradiții, se gravează totul în amintire. Ce mult le invidiez pe cele care n-au uitat culoarea primei rochițe pe care au purtat-o. Eu nu reuşesc să-mi amintesc nici pe cea care am purtat-o ultima oară. Aici poate fi vorba de uitare sau confuzie. Spun astfel gândindumă la faptul că spre exemplu într-o carte unde sunt confuzii nu se poate îndrepta nimic, pe când, atunci când sunt omisiuni se poate completa.

Eu când citesc o carte din această ultimă categorie, nu mă întristez dar îmi închid ochii şi evoc toate lucrurile pe care nu le-am găsit. Câte idei subtile, câte cugetări adânci îmi vin atunci în minte. O carte săracă nu poate fi completă. Lacunele se pot umple. Aşa poți umple şi tu cititorule pe ale mele.

Încerc şi astăzi să scriu trecând peste toate chinurile ce-mi macină şi mi-au zdrobit anii când trebuia să zburd, să alerg, să fac năzbătii, să mă plimb prin parcuri de mână cu un prieten, am luptat aprig cu duşmanul care, nu dorea decât eu, NARCIS, să ma ofilesc înainte de a înflori.

M-am luptat, dar am trăit şi m-am format într-un climat spiritual favorabil. Au fost ani de setoasă înşiruire a cunoştințelor diverse, de experiență cu viața, de contact direct cu oamenii. Aceştia au fost anii

>>> continuare în pagina 17

Guvernul pregătește amenzi pentru proprietarii care nu își lucrează terenul agricol

Av. DANA BORDEIANU

Proprietarii terenurilor agricole care nu își lucrează pământul ar putea fi amendati cu până la 200 de lei pe hectar, indiferent dacă sunt sau nu agricultori, potrivit unui proiect de act normativ elaborat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR).

Proiectul de ***OUG privind igienizarea terenurilor*** **prevede obligația proprietarilor de a lucra terenul, indiferent dacă sunt sau nu agricultori.**

Iată ce menționează art. 2 din acest proiect de Ordonanță de Urgență a Guvernului:

"(1) Deținătorii de terenuri, fie că au calitatea de agricultor sau nu, au obligația să lucreze terenul sau să desfășoare activități agricole indiferent de tipul de posesie, cu respectarea următoarelor standarde:

a) întreţinerea pajiştilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de păşunat sau prin cosirea lor cel puţin o dată pe an;

b) evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole sau pe terenurile neagricole extravilane inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producţiei."

Așadar, proprietarii ar trebui să desfășoare activități agricole precum întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an, astfel încât să se evite instalarea vegetației nedorite.

În cazul în care nu se achită de această obligație, aceștia riscă **o amendă de 200 de lei pe hectar de pământ neigienizat.**

Proiectul elaborat de MADR prevede, totodată, **majorarea amenzii anual**, dacă deținătorii terenurilor nu respectă prevederile din proiect. Astfel, proprietarii pământurilor nelucrate riscă să plătească **300 de lei / ha** după al doilea an și **400 de lei / ha** începând cu al treilea an în care pământul nu a fost lucrat.

Totuși, dispozițiile actului normativ nu se aplică deținătorilor terenurilor care și-au pierdut capacitatea de producție pentru culturi agricole sau silvice prin degradare și poluare și nici deținătorilor de terenuri afectate de calamități naturale.

Sunt **exceptați** de la această obligație **și proprietarii care și-au pierdut capacitatea de muncă**, dacă dovedesc acest lucru, cei care dețin terenuri cu destinație forestieră, precum și cei ale căror terenuri se află permanent sub ape.

Conform notei de fundamentare, scopul actului normativ îl reprezintă creșterea gradului de utilizare a ternurilor arabile.

În prezent între 10% şi 15% din suprafaţa agricolă a ţării este necultivată. Acest fenomen conduce pe termen lung la creşterea vulnerabilităţii solului şi la degradarea acestuia. Terenurile necultivate reprezintă o sursă de îmburuienare şi are ca efect reducerea arealului destinat plantelor cultivate, îngreunează efectuarea lucrărilor agricole şi creşte costurile de producţie, iar în zonele afectate de secetă creşte riscul de aridizare şi deşertificare. Conform prevederilor art. 135 alin. (2) lit. d) din Constituţia României, republicată, statul trebuie să asigure exploatarea resurselor naturale, în concordanţă cu interesul naţional. Pentru a creşte gradul de utilizare a terenurilor arabile şi asigurarea securităţii alimentare este necesară adoptarea prezentului proiect de ordonanţă de urgenţă.

-sfârşit-

Material preluat de pe www.avocatnet.ro

..::: Sfaturi utile și practice :::... ..::: Sfaturi utile și practice :::... ..::: Sfaturi utile și practice :::...

>>> continuare din pagina 12

neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună." (2 Timotei 3, 16.17)

Ellen White, unul din autorii creştini cei mai de seamă, a remarcat următoarele: "Cea mai mare nevoie a lumii este nevoia de oameni, oameni care să nu se lase cumpăraţi sau vânduţi, oameni care în adâncul sufletului sunt sinceri şi cinstiţi, oameni cărora să nu le fie teamă să spună păcatului pe nume, oameni a căror conştiinţă să fie îndreptată spre datorie ca acul busolei, oameni care să stea de partea dreptăţii, chiar dacă ar cădea cerul" (*Educaţie*, p. 57).

Vă dorim să faceți întotdeauna alegerile potrivite între conformism și non-conformism, astfel încât în orice moment să putem spune în ciuda stresului, ca sfântul apostol Pavel: „va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, ... și împlinește-ți bine slujba. Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în "ziua aceea" Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui." (2 Timotei 4, 3-8)

-va urma-

Dincolo de linia albastră

-prima parte-

de Lisa Fitterman

„Mai are locul său - iertarea, pe patinoarele noastre? Doi băieți despărțiți dintr-o dispută, după un accident tragic, au demonstrat că este posibil."

Pentru toți cei care au jucat în această partidă de hokey, ceasul s-a oprit la ora 13:43 și imaginea corpului rănit al lui Marc-André Emond li s-a întipărit in memorie.

Era la începutul celei de a treia reprize. Echipa Filon d'Abitibi-Temiscamingue conducea cu 3-0 în fața echipei Blitz din Montreal, în „Turneul Speranței", care se desfășura în Pointe-Claire (Quebec, Canada).

Pentru Marc-André Emond, căpitanul echipei Blitz, era foarte important să acționeze, dacă dorea să păstreze șansele echipei sale de a câștiga meciul. Talentatul atacator de 15 ani a fentat un jucător, apoi un altul și se îndrepta spre poarta adversarilor.

Acesta a fost momentul când Maxime Tremblay, marele apărător al echipei Filon, a intrat în acțiune la rândul său. Acesta era de asemenea conștient de miza care era în joc și s-a lansat în urmărirea lui Marc-André, hotărât să nu-l lase să marcheze. Dar în focul luptei a scăpat crosa.

Ce s-a întâmplat după? Într-o ultimă tentativă, Maxime l-a împins pe rivalul său în spate, sau i-a pus o piedică? Nimeni nu știe exact ce s-a întâmplat. Dar toată lumea a putut auzi un zgomot puternic în momentul în care căpitanul echipei Blitz s-a strivit de peretele terenului, înainte de a cădea pe gheață. Apoi fluieratul arbitrului care a oprit jocul.

Se părea că Marc-André nu mai încerca să se ridice.

„Nu mai pot să mă mișc", murmura el. O tăcere mormântală s-a abătut peste mulțime.

Maxime a fost eliminat de pe teren. Când a ieșit din vestiar, zece minute mai târziu, căpitanul echipei adverse era încă întins pe gheață. Antrenorii și personalul medical erau în jurul lui, încercând să-l ajute să-și miște picioarele pentru a vedea dacă are sensibilitate. „Credeți că este grav?" întrebă Maxime pe președinta clubului Filon, Catherine Lariviere, care nu i-a ascuns temerile sale.

Câteva minute mai târziu, o ambulanță cu sirena în funcțiune, îl ducea pe Marc-André la centrul de traumatologie al Spitalului pentru copii din Montréal.

Filon a câștigat până la urma meciul cu 4 la 0, dar victoria a avut un gust amar. Pentru toți cei care au jucat în această partidă, ceasul s-a oprit la ora 13:43 și imaginea corpului rănit al lui Marc-Andre Emond li s-a întipărit în memorie.

Marc-André Emond este ridicat din pat de o infirmieră și de tatăl său, Marc Dubé. (Photos by Pierre Obendrauf, The Gazette)

A doua zi, în timpul întoarcerii cu autobuzul – un lung traseu de șapte ore, echipa Filon nu prea avea chef să sărbătorească. În general, jucătorii abitibieni își omorau timpul jucând cărți și discutând. Dar aceasta nu s-a întamplat și de

Marc-André Emond

această dată.

Dar nici unul dintre ei nu este mai tăcut decât Maxime. El stătea cufundat în scaunul său și cearcănele de sub ochii săi, arătau că a petrecut o noapte albă, neoprindu-se a-și spune: Nu trebuia să las din mână crosa. De ce am făcut aceasta? Colegii săi încercau să-l liniștească: „A fost un accident, Max. O să vezi, o să se facă bine."

Dar, după puțin timp, celularele au început să sune în autobuz. Catherine Lariviere și antrenorii au avut o scurtă conversație în fața autobuzului și apoi au venit spre Maxime. Știrea care a început să se răspândească era mai catastrofică decât tot ce-și puteau imagina: Marc-André unul dintre cei mai buni jucători din ligă, este paralizat de la gât în jos. La știri (radio si ziare), reporterii se întrebau dacă acțiunea lui Maxime a fost voită. La Federația de Hokey din Québec a fost convocată o reuniune pentru a discuta acest caz.

Maxime Tremblay s-a aflat în centrul discuțiilor despre violența care se găsește în hokei la toate nivelurile. Unii credeau că sportul a devenit prea agresiv, cu o multiplicare a loviturilor la cap și a sancțiunilor pentru lovituri ilegale. Iar acuzații scăpau doar cu o simplă sancțiune....

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

Bun de nimic: anxietatea l-a blocat. Maxime nu se mai putea opri să se întrebe: Dacă voi mai răni încă pe cineva, ce se va întâmpla? Și Marc-André? Îl mai consideră oare vinovat de ceea ce s-a întâmplat?

Maxime se temea că va fi de asemenea exclus de la practicarea acestui sport. S-ar putea ca Federația de Hockey Québec îl va pedepsi exemplar, pentru a arăta hotărârea asociației de a împiedica violența în acest sport și de a ameliora imaginea hockey-ului junior.

Fiind crescut la Chibougamau, în nordul Québecului, el trăia pentru hockey. De aceea, în septembrie, el s-a exilat la 400 kilometri de casă pentru a studia în singura școală care oferea un program de sport - studiu. Despărțirea de fiul său a fost foarte dificilă pentru Caroline Theriault, mama sa (care era despărțită de tatăl lui Maxime și care se ocupa singură de creșterea copilului), dar aceasta a înțeles motivațiile sale. „Este visul vieții tale, i-a spus ea. Fă ce trebuie să faci pentru a-l realiza."

Dar astăzi, din cauza rănirii lui Marc-André, tot viitorul său era sub semnul întrebării. Maxime avea impresia că nu mai are nici o scăpare. Gerald MacDonald, antrenorul său, a încercat să-l îmbărbăteze: „Ce s-a întâmplat, nu este din vina ta. Păstrează-ți locul tău în echipă."

El a încercat să urmeze sfatul său, dar nu era decât un copil, prins între pasiunea sa pentru hockey și nevoia de a-și aminti ce s-a întâmplat în focul luptei. A văzut chiar și un psiholog, iar deseori a abordat subiectul cu mama sa. Chiar dacă Federația de Hockey Québec s-a pronunțat împotriva unor sancțiuni suplimentare, ideea de a-l suna pe Marc-André îl măcina încă.

-va urma-

Sursa: Selection.ca, noiembrie 2010

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 14

mei, şi totuşi cei mai frumoşi, pentru că erau plini de nădejdi şi de planuri de viață. Cei care au urmat au fost tot mai grei, cu dezamăgiri succesive care mă împingeau cu toată forța pe drumul resemnării. Dragostea părinților mei pentru frumos, nădejdea în medicină mi-au dat putere şi noi speranțe. Am cunoscut puterea bucuriei dar şi gustul amar al desnădejdii.

În primele momente ale onorurilor şi cele mai mici felicitări au valoarea unor ode. Din păcate n-a întârziat să apară şi timpul când deținătorii titlurilor onorifice primesc laudele ca pe un dar obişnuit. Tulburarea primelor momente este plăcută, această stare a sufletului în care până şi aplecarea unui pomişor în bătaia vântului pare un prinos al florei universale, cuprinde senzații mai intime şi mai subtile decât orice alta. Sunt simțiri pe care le-am trăit cu aceeaşi intensitate şi când am primit "Diploma de onoare pentru cea mai tânără poetă de etnie tătară din țara noastră".

Vocația, imaginația au fost prietenele întregii mele existențe, vii, rapide, nelinişte, uneori timide şi şovăitoare, dar de cele mai multe ori capabile să mă servească cu credință.

În ciuda faptului că eram în fotoliu rulant, părinții mei nu au precupețit niciun efor. M-au dus peste tot, la munte, la mare, la spectacole, excursii, activități culturale, parcă încetaseră să mai trăiască pentru ei. Făceau totul pentru mine, să mă simt bine, să mă bucur, să aflu lucruri noi, să-mi îmbogățesc volumul de cunoştințe.

Am vizitat multe locuri, mănăstiri, saline, castele, muzee, grădini botanice, zoologice. Nu pot uita castelul Peleş din Sinaia, splendida construcție aşezată într-un cadru natural deosebit şi ale cărui turnuri şi turnulețe se iau la întrecere cu munții din jur. A fost ridicată, adăugită şi transformată între anii 1873-1914. Ea a fost ridicată la dorința primului rege al României, Carol I şi a fost proiectat şi decorată de arhitecți şi decoratori germani.

Aici şi-au avut reşedința de odihnă şi uneori de lucru, regele Carol şi regina Elisabeta, regele Ferdinand şi regina Maria, regele Carol al II-lea şi regina Elena, precum şi ultimul rege al României, Mihai, care a fost silit să părăsească tronul regal în anul 1947.

Plimbându-mă în cele 160 de camere ale muzeului printre statuete frumoase, mărețe, mobilier pe măsură, vaze, tapiserie, covoare şi vitralii de mare valoare, măcar pentru câteva ore, m-am simțit o prințesă în fotoliul rulant care vizitează castelul.

Faptul că părinții mei au fost cadre didactice, pentru mine a fost un privilegiu. Vacanțele lor au fost prilej de bucurie. În fiecare vacanță, fie vară, iarnă sau primăvară, mergeam la munte, şi asta până-n 1989 când a avut loc aşa zisa revoluție. După această dată părinții mei au devenit pensionari şi ieşirile au devenit din ce în ce mai rare.

-va urma-

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

<u>Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!</u>

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Gutue Florin

Mesajele trimis de pe net pe telefonul meu (!!!) au ajuns incomplete, așa că nu l-am putut publica. Având doar un nr. „aiurea" de telefon, nu v-am putut nici contacta. Nu înțeleg, dacă tot aveți acces la internet, de ce oare nu mi l-ați trimis pe adresa de e-mail!? Aș fi primit mesajele complete. Reveniți vă rog cu anunțul!

Trif Corina – Mangalia

Sunt întru-totul de acord cu tine, Corina, în ceea ce privește faptul că nu Dumnezeu (Iehova) este vinovat de dezastrele naturale, tot mai dese și mai intense în ultimul timp.

Cât despre lucrurile extraordinare pe care El le are pregătite pentru fiecare dintre noi, așa cum bine ai spus și tu... depinde de... fiecare dintre noi, de alegerile care le facem.

Mulțumesc mult pentru cuvintele de apreciere.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

O scrisoare bogată în conținut, menită să aducă bucurie multora. Mulțumim, Maria!

Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)

În situația grea în care ești, tu continui să te interesezi de prieteni. Ești un om extraordinar, iar Bunul Dumnezeu te iubește enorm. Îmi pare rău că mama ta este atât de bolnavă. Fii tare! El este permanent lângă tine!

Nica Gina – Livezi

Citirea scrisorii tale a constituit nu numai reamintirea ideilor prezente în numărul trecut ci, pentru mine, a însemnat și retrăirea stărilor sufletești pe care le-am avut atunci când am lucrat la ea. Mulțumesc, Gina!

Iosif

Mă bucur că ai scris atât de mult și de multe, însă nu avem unde să le punem în revistă. Iar poeziile... trebuie să fie compuse de tine pentru a fi publicate. Și încă ceva: te rog mult, în viitor, pune numele întreg și adresa la expeditor.

Albu Maria – Mediaș

Mă bucur tare mult că ați reușit să ajungeți la una din întâlnirile din București și că impresia a fost una deosebit de plăcută. Așa cum am mai scris, oricine e binevenit la aceste întâlniri, numai că cei din afara Bucureștiului <u>trebuie să se ocupe singuri de transport și cazare</u>.

Mulțumesc mult pentru felicitare, pentru toate cele ce mi-ați scris şi îmi pare tare rău de toate necazurile prin care ați trecut. Aștept să mai scrieți.

Perciu Elena – Craiova

Am primit plicul dolofan, dar nu mi-ați spus dacă poeziile și cântările sunt scrise de d-voastră. Aștept să-mi spuneți pentru a publica din ele (Era mai bine dacă îmi trimiteați câte o poezie în fiecare lună. Trimițând multe, există riscul de a publica 2-3 iar apoi... Primesc multe poezii în fiecare lună).

Oximed-ul mi-a fost și mie de folos în tratarea escarelor. Este f. bun și pentru prevenție. Mulțumesc, și-l recomand și eu tuturor!

Stanciu Costel – Buzău

Mulțumesc pentru aprecieri și îmi cer iertare că nu pot publica anunțul. Este prea personal. Am publicat numai atunci când a fost unul dintre cititori și când era cunoscut de mulți dintre cititori.

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

Cu mult drag și cu mare interes citesc fiecare scrisoare pe care mi-o trimiteți, impresionat fiind de fiecare dată de profunzimea observațiilor pe care le faceți. Îmi pare rău că nu am putut publica poezia.

Doresc să corespondeze:

<u>Adriana</u>

Bună la toată lumea. Mă numesc Adriana, am 37 de ani, bolnavă gr. I. Sunt brașoveancă și sunt măritată. Doresc să corespondez cu fete, băieți de toate vârstele. Îmi puteți da sms și de pe Cosmote și eu vă răspund. Putem discuta despre orice. Vă aștept să ne cunoaștem. ***0753-359909***

<u>Gheorghiță</u>

Mă numescGheorghiță, am 39 de ani, cu handicap fizic, parapareză spastică (nu utilizez cărucior). Doresc să cunosc o femeie de vârstă apropiată, chiar și cu copil, în vederea căsătoriei. ***0762-704146***

<u>Pintilie Vasile</u>

Mă numesc Pintilie Vasile, am 43 ani, sunt creștin ortodox, sunt nevăzător, am locuință proprie și doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie. ***0784-770309*** *și* ***0757-354178****. Rog seriozitate!*

<u>Paraschiv Nicu</u>

Mă numesc Paraschiv Nicu, am 47 ani, 1,60 m, 48 kg, am gr. 2 de handicap fizic (defect mâna dreaptă și facial), sunt salariat în București și aș dori să cunosc pe cineva pentru căsătorie. Tel. ***0726-615-237*** *(răspund doar la sms).*

<u>Târău Liviu</u>

Sunt Țârău Liviu din Baia de Arieș, sunt o persoană în cărucior, am 40 de ani, locuință proprie, doresc o persoană de vârstă apropiată, pentru a ne îngriji reciproc. Tel. ***0768-988530.***

<u>Rachin Florina</u>

Mă numesc Rachin Florina, am 30 de ani, sunt din Satchinez, jud. Timis. Sunt în gradul 2 de invaliditate și aș vrea să cunosc un om cu frica lui Dumnezeu, care să îmi fie aproape și la bine și la greu. Mă puteți găsi la nr. de telefon ***0741-502112*** *sau la adresa:* ***Rachin Florina, str. Lalelelor, jud. Timiș, loc. Satchinez, cod 307365,*** *Ps. Nu răspund la bip-uri sau sms. Vă mulțumesc pentru înțelegere.*

<u>Vali</u>

Sunt Vali, am 27 de ani, ochi căprui, 1,75 m, 65 kg, sunt sincer, serios şi un uşor handicap fizic. Aş dori să cunosc o fată de vârstă apropiată, tot cu un handicap uşor (de preferat din județul Dâmbovița), pentru că singurătatea este foarte amară şi ne apasă pe fiecare dintre noi. Nu răspund la bip, rog seriozitate. Pot fi contactat la ***0768-445761***

<u>Răzvan</u>

Mă numesc Răzvan, am 30 de ani, am un handicap ușor, locuință proprie și doresc să cunosc o fată serioasă, tot cu un handicap ușor, în vederea unei prietenii de lungă durată. ***0785-992210***

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Mircea Costel Bratosin

Mă numesc Mircea, am 28 de ani, 1,75 m, 50 kg., albinism generalizat, cu ochi albaştri, persoană cu handicap vizual, creştin adventist din Bucureşti. Doresc o relaţie de prietenie care să se finalizeze cu căsătorie, cu o fată creştină adventistă. Îmi doresc ca fata să fie serioasă, sinceră, fidelă, să ofere încredere, să se implice total în relaţie (ca şi mine), să mă iubească, să mă accepte aşa cum sunt, aşa cum face şi Dumnezeu cu noi; să fie spirituală, să fie credincioasă şi să iubească pe Dumnezeu. Îmi doresc o fată fără obligaţii, cu acelaşi handicap ca şi mine (vizual şi albinism) sau normală pentru a-mi fi un ajutor potrivit mereu, aşa cum vrea Dumnezeu, ca să mă înţeleagă aşa cum sunt eu, din toate punctele de vedere. Fata să aibă între 18-28 ani. Cine îşi doreşte o aşa căsnicie o aştept la tel. ***0737-459099; 0749-346779*** *şi* ***0765-310700,*** *e-mail şi ID:* ***mirceacostel1984@yahoo.com****. Vă rog seriozitate maximă! Mulţumesc mult pentru înţelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze!*

Măciucă Viorel

Doresc să vorbesc cu Botezatu Amalia din jud. Neamț pentru o problemă de sănătate și dacă dorește să comunicăm să mă sune la ***0244-275745*** *sau* ***0732-607404***

Anonim

Creştin adventist, 40 ani, ochi albaştri, 1,80 m înălţime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creştină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. ***0720-154534*** *şi* ***0760-039547***

Croitoru Florin

Mă numesc Florin, am 33 de ani, sunt din București, sunt o persoană cu dizabilitate, am 1,70 m, 70 kg, fără obligații, fără vicii. Doresc să cunosc o fată tot din București, fără obligații, fără vicii și poate să aibă dizabilitate. ***0725-024679****. Rog seriozitate!*

Constantin Sorin

Am 32 de ani, sunt din Ialomița, am 1,75 m, 72 kg, ochi albaştri, păr şaten şi am un handicap de vedere, gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii şi obligaţii, cu credinţă în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătății, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligaţii. Aştept scrisorile şi telefoanele voastre. ***Constantin Sorin, com. Grindu, nr. 42, jud. Ialomiţa, cod 927140, tel. 0784-800931***

Anonim

Sunt din Vaslui, am 35 de ani sunt adventist și doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie, cu handicap ușor. ***0753-774270***

Florin

Am 40 de ani, sunt din București, am un handicap gr. II și cauit o fată pentru prietenie / căsătorie. Tel. ***0760-197131***

Florin

Mă numesc Țăpuș Mircea-Florin, am 31 de ani și sunt o persoană simpatică, foarte liniștită, sociabilă, cu simțul umorului. Am mici probleme de sănătate: epilepsie gradul al doilea și sper ca acesta să nu fie un impediment pentru a-mi găsi jumătatea. Sunt o persoană cu aspect fizic aproape perfect, sunt foarte drăgut, am 1,85m, 85 de kg, păr scurt, negru, sunt ortodox, am terminat liceul și nu am obligații. Caut o fată simplă, liniștită, de aceiași vârstă sau mai mică, care să mă placă și să mă accepte așa cum sunt, să fim împreună la bine și la rău toată viața, de fapt caut ce căutăm cu toții... sufletul pereche. ***0762-466086***

Aurel

Sunt un domn cu handicap gr. I (scleroză multiplă – merg pe picioarele mele pe distanțe de câteva sute de metri), am 47 ani, sunt credincios și doresc să cunosc o doamnă tot cu handicap (să poată merge), să ne înțelegem, să ne respectăm, să ne susținem unul pe altul în momentele mai grele, să parcurgem împreună drumul care îl mai avem în viață. ***0733-579407***

Nicu

Mă numesc Nicu, am 47 ani, 1,65 m, sunt persoană cu handicap fizic gr. 2 (mâna dreaptă și facial). Sunt salariat în București și doresc să cunosc o doamnă cu handicap (să poată merge) și fără obligații, pentru o relație de prietenie, finalizată cu căsătorie. Tel. ***0726-615237*** *(răspund doar la sms).*

Valentin

Mă numesc Valrentin, am 34 de ani, ochi căprui, 1,68 m, 58 kg, sunt sincer, serios și am un ușor handicap gr. II. Aș dori să cumosc o fată de vârstă apropiată, tot cu un ușor handicap. Nu răspund la bip. Rog seriozitate. ***0721-638728.***

Gigel

Bună la toate fetele! Mă numesc Gigel, am 32 de ani, sunt gr. 1, utilizez cărucior şi vreau să corespondez cu fete de seama mea. Mă puteţi contacta la ***0725-470437****.*

Corina

Mă numesc Corina, am 33 de ani și sunt din Mangalia. Doresc să corespondez pe diverse teme, dar în special pe teme biblice. Rog seriozitate. Nu e anunț matrimonial. ***Trif Corina, str. M. I. Dobrogeanu, bl. Gold, ap. 106, loc. Mangalia, jud. Constanța.***

Luican Matesta Tohani

Pensionar invalid gr. II, doresc să cunosc o doamnă simplă și fără prejudecăți. Am 53 ani, minion, carismatic și plin de viață, ofer siguranță, dragoste și credință eternă. ***0760-331714*** *și* ***0244-252215***

Paul – Iași

Tânăr, 34 ani, corpolent, ochi căprui, păr negru, am o dizabilitate fizică, doresc să cunosc tinere cu vârsta cuprinsă între 20-34 ani, inteligente, prezentabile, gospodine. Doresc ca tinerele să aibă o oarecare dizabilitate fizică. Pot fi contactat la: ***0747-040411****. Vă rog, nu deranjați inutil!*

Drăgușin Daniela Mariana

Am 26 de ani și sunt din Craiova. Sunt o fată cu suflet și vreau să cunosc băieți și fete de vârstă apropiată. Vă rog, fără mișto-uri și nu răspund la bip-uri. ***0767-063400***

Mitică

Mă numesc Mitică, am 47 ani, 1,80 m, ochi căprui, ten brunet, port mustață, am tetrapareză spastică (merg pe picioare) și doresc să cunosc o doamnă cu probleme de sănătate, în vederea căsătoriei. ***0751-849051***

Notă: Rog în mod serios ca mai înainte de a lua legătura cu cei care și-au exprimat dorința de a coresponda, citiți cu atenție anunțul și sunați numai dacă intențiile voastre corespund conținutului anunțului.

Tipărit la: Tipografia Î.F. Gîgîlice - tel. fix 0247-313041; mob. 0748-137997